

գրեց դատակնիքը եւ զզուանօք ըսաւ. «Թող
աքսորուի Սարգիս ուր տեղ որ Յակոբ կ'ուզէ:»

Յաջորդ առտու ձիաւոր չափ մը այս
հրովարտակը Ռոտոսթոյ տարաւ, ուր հասնելով
լսեց թէ Սարգիս մեկնած է անկէ. իսկոյն տեղե-
կացուց արքունի Գրան, եւ ծանոյց թէ նոր հրա-
մանի կը սպասէ: Ղասն զի Սարգիս իւր նախա-
տական թուղթը զրկելէն ետեւ՝ փութաց ի
Կ.Պոլիս, նոյնին ազգեցութիւնը մեղմելու նպա-
տակաւ, եւ նաւով հասաւ ի Կ.Պոլիս այն իրի-
կուն՝ երբ իւր վճիռն Պոլսէն ճամբայ ելած էր:
Սարգիս անտեղեակ անցածին՝ իջեւանեցաւ Էջ-
միածնի նուիրակ Սիմէոն Ղարդապետին քով, որ
յետոյ Էջմիածնի կաթողիկոս եղաւ (1763—
1780): Սիմէոն այն միջոցին Սամաթիոյ Ս. Գէորգ
եկեղեցւոյն մէջ Էջմիածնի համար նուէր կը
հաւաքէր, եւ անգիտակ էր բոլորովին Սարգսի
գործին: Ուրախութեամբ հիւրընկալեց զՍար-
գիս նոյն գիշերը, մինչդեռ լրտես մը փութաց
Յակոբին իմացուց: Յակոբ նոյն գիշերը կաշառե-
լով չափ մը պաշտօն՝ հրովարտակին օրինակն առաւ,
եւ յաջորդ օրը կանուխ Գոնէն ուրիշ չափ
մը հրամայուեցաւ, որ Սարգիսն՝ ուր որ գտնէ
ձերբակալէ, եւ տանի հոն, ուր առաջին չափ
կը գտնուի: Այս նոր չափն հրովարտակն
առած մինչդեռ նաւակով Սամաթիա կ'երթար,
Սարգիս նաւակով Պոլիս կու գար, երբ Պոյ-
ճըւր Գեօրգի մտա իրարու մտեցան, լրտեսը
չաւուշին իմացուց, թէ «այս է Սարգիսը, բռնե-
ցէք:» Չափն իսկոյն զՍարգիս իր նաւն առաւ,